

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (piektā palāta)

2004. gada 9. septembrī *

Lieta T-14/04

Alto de Casablanca, SA, Kasablanka (Čile), ko pārstāv A. Plakrouzs [*A. Pluckrose*],

prasītājs,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Montalto [*O. Montalto*], pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks —

Bodegas Julián Chivite, SL, Čintruenigo [*Cintruénigo*] (Spānija),

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību atcelt 2003. gada 4. novembra ITSB Apelāciju otrās padomes lēmumu lietā R 18/2003-2 par prasību reģistrēt vārdisku preču zīmi "VERAMONTE" kā Kopienas preču zīmi.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Linda [*P. Lindh*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*] un Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Fakti un process

- 1 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 14. janvārī, prasītājs cēla prasību par Iekšējās tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2003. gada 4. novembra lēmumu lietā R 18/2003-2.

- 2 Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāju pārstāv Plakrouza kungs, *Chartered Institute of Patent Agents* (Apvienotās Karalistes Patentu pilnvaroto apvienības) patentu pilnvarotais. Plakrouzs apgalvo, ka viņš ir “registered trade mark attorney” (preču zīmju konsultants) un “European Trade Mark Attorney” (Eiropas preču zīmju konsultants). Prasības pieteikumu ir parakstījis Plakrouzs.

- 3 2004. gada 13. maijā Pirmās instances tiesa procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, kas paredzēti tās Reglamenta 64. pantā, uzaicināja ITSB sniegt apsvērumus par prasības pieteikuma pieņemamību, ņemot vērā to, ka Plakrouzs nav advokāts. 2004. gada 7. jūnijā ITSB atbildēja uz šo pieprasījumu.

Juridiskais pamatojums

- 4 Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 111. pantu, ja prasības pieteikums ir acīmredzami nepieņemams vai acīmredzami juridiski nepamatots, Pirmās instances tiesa, neveicot turpmākas procesuālās darbības, var lemt, pieņemot attiecīgu pamatotu rīkojumu.

- 5 Šajā lietā Pirmās instances tiesa uzskata, ka pušu rakstveida paskaidrojumi ir pietiekoši skaidri, un tā, piemērojot šo pantu, nolemj pieņemt rīkojumu, neveicot turpmākas procesuālās darbības.

- 6 Saskaņā ar Tiesas Statūtu 19. pantu, kas ir piemērojams procesā Pirmās instances tiesā tad, ja tiek piemērots šo statūtu 53. punkts, nepriviligētās puses Kopienas tiesās jāpārstāv advokātam. Saskaņā ar Tiesas Statūtu 19. panta ceturto daļu, “Tiesā pārstāvēt kādu pusi vai palīdzēt tai var tikai tie advokāti, kas ir tiesīgi praktizēt

dalībvalstu tiesās vai to valstu tiesās, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas [EEZ] līguma līgumslēdzējas puses”. Lai garantētu Statūtu 19. panta ievērošanu, Reglamenta 44. panta 3. punkts paredz, ka “[a]dvokātam, kas pusi pārstāv vai pusei palīdz, jāiesniedz kancelejā apliecinošs dokuments par to, ka viņš ir tiesīgs praktizēt kādas dalībvalsts tiesās vai kādas citas valsts tiesās, kura ir EEZ līguma līgumslēdzēja puse”.

- 7 Šajā lietā prasītājs piekrīt, ka Plakrouzs nav nedz *solicitor*, nedz *barrister*. Taču tas uzsver, ka viņš var pārstāvēt klientus Apvienotās Karalistes tiesās prasībā par intelektuālo īpašumu. No tā prasītājs secina, ka Plakrouzs to šajā prasībā var pārstāvēt.
- 8 ITSB uzskata, ka šī prasība rada principiālu jautājumu par pušu pārstāvību Kopienas tiesās. Tas uzskata, ka Plakrouzs nav pilnvarots pārstāvēt prasītāju šajās tiesās. Faktiski, kaut arī viņš ir tiesīgs pārstāvēt klientus atsevišķās Apvienotās Karalistes tiesās, Tiesas Statūtu 19. panta izpratnē viņš nav advokāts.
- 9 Pirmās instances tiesa uzskata, ka no Tiesas Statūtu 19. panta skaidri izriet, ka tikai tas advokāts, kas ir tiesīgs praktizēt dalībvalstu tiesās vai to valstu tiesās, kas ir EEZ līguma līgumslēdzējas puses, var Tiesā pārstāvēt vai palīdzēt pusei, kas nav tāda dalībvalsts vai institūcija, uz kurām attiecas šī panta pirmā un otrā daļa (Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. februāra rīkojums lietā T-37/98, *FTA u.c./Padome, Recueil*, II-373. lpp., 20. punkts). Šī prasība ir būtiska formāla norma, kuras neievērošana var būt par pamatu prasības nepieņemamai.

- 10 Šī prasība ir pamatota ar to, ka advokāts tiek uzskatīts par tiesas palīgu, kuram neatkarīgi un taisnības interesēs jāsniedz klientam nepieciešamā juridiskā palīdzība. Šī aizsardzība ir ekvivalenta profesionālai disciplīnai, ko vispārējās interesēs piemēro un pārbauda šim mērķim pilnvarotas institūcijas. Šāda koncepcija atbilst dalībvalstu kopīgajām tiesiskajām tradīcijām, un tā ir arī Kopienas tiesiskajā kārtībā (skat., pēc analogijas, Tiesas 1982. gada 18. maija spriedumu lietā 155/79 *AM & S/Komisija, Recueil*, 1575. lpp., 24. punkts).
- 11 Ir jāatzīst, ka patentu un preču zīmju pilnvarotajiem nav noteikti jābūt advokātiem. Lai gan Plakrouzam ir tiesības pārstāvēt puses atsevišķās prasībās Apvienotās Karalistes tiesās, viņš nav advokāts. Līdz ar to, tā kā no Tiesas Statūtu 19. panta skaidri izriet, ka neprivilēģētas puses Kopienas tiesās jāpārstāv advokātam (skat. iepriekš 6. punktu), ir jāsecina, ka Plakrouzs nav tiesīgs pārstāvēt prasītāju Pirmās instances tiesā.
- 12 Turklāt, tiklīdz tiek pieļauts izņēmums no šīs prasības, tam jābūt skaidri paredzētam Statūtos. Tādējādi, saskaņā ar Tiesas Statūtu 19. panta septīto daļu, augstskolu pasniedzējiem, kas ir to dalībvalstu pilsoņi, kuru tiesību akti dod viņiem tiesības uzstāties tiesā, ir tādas pašas tiesības Tiesā, kādas šis pants piešķir advokātiem. Plakrouzs nav pierādījis, ka uz viņu attiektos šāds izņēmums.
- 13 No iepriekš minētā izriet, ka šī prasība ir atzīstama par acimredzami nepieņemamu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 14 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITS B nav pieprasījis atlīdzināt izdevumus, katram lietas dalībniekam jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

nospiež:

- 1) **noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;**
- 2) **katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus.**

Pasludināts Luksemburgā 2004. gada 9. septembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētāja

H. Jung

P. Lindh